

EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA DE SITGES (1674-1810)

MIQUEL ÀNGEL MARTÍNEZ I RODRÍGUEZ

Vilanova i la Geltrú

INTRODUCCIÓ

L'objectiu d'aquest treball és intentar oferir una visió que contribueixi a conèixer els principals trets de la demografia penedesenca que complementi els estudis ja existents. Primerament oferirem un estudi demogràfic de «llarga durada». Analitzarem el moviment de les corbes baptismals i intentarem esbrinar les tendències intrínseques de la societat sitgetana d'aquest període. Tot seguit, analitzarem el moviment estacional o «cicle curt», és a dir, l'evolució de les esmentades variables demogràfiques durant l'any civil. Per últim, cercarem conèixer amb profunditat la mobilitat de la població, estudiant la immigració i l'emigració.

Una vegada vaig estructurar aquest treball, les fonts em van anar plantejant una sèrie de problemes que cal tenir en compte. El més greu de tots ells va ser la pèrdua dels llibres de difunts del període 1706-1753. Com es pot suposar, dita pèrdua hipoteca el coneixement de la demografia sitgetana en aquest període. Per

altra banda, la sèrie de baptismes es trenca l'any 1797 i no es torna a recuperar la normalitat fins a la dècada dels anys vint de la darrera centúria. Així doncs, la mortalitat s'estudiarà més superficialment que les restants variables. Tota aquesta situació fa impossible l'aplicació del mètode de reconstrucció de famílies; instrument bàsic per a un major coneixement de dita demografia. L'aportació d'aquest treball es redueix a una mera anàlisi global d'aquest període a la vila de Sitges i intentarem comentar allò que la uneix o separa de les tendències ja conegudes de Vilanova i la Geltrú i de Vilafranca del Penedès. També cal recordar que l'inici de cada variable demogràfica està en funció de la seva fiabilitat en les fonts i per tant no arrenquen cronològicament al mateix període.

EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA

A) Evolució dels bateigs:

La corba dels bateigs (veure gràfic n.º 1) va des de les acaballes de la Guerra dels Segadors fins al final del s. XVIII. La tendència no deixa lloc a cap dubte ja que la mitjana mòbil no experimenta forts retrocessos al llarg d'aquesta evolució quasi bisecular.

La segona meitat del s. XVII experimenta un estancament del nombre de bateigs, si bé a partir de 1680⁽¹⁾ observem com comença el redreçament dels bateigs.

Aquest primer creixement finalitza a la primera meitat del s. XVIII, però cal matisar aquesta afirmació general. El creixement que observem a partir de 1680 té una forta intensitat fins aproximadament el 1712. D'aquesta data fins a mitjan segle hi ha un estancament. Malauradament l'absència del llibre de defuncions corresponent a aquest període no ens deixa mesurar la incidència que va tenir a Sitges la guerra de Successió i, per altra banda, tampoc no podem conèixer el pes específic de la pesta de Marsella l'any 1720 i altres crisis que es produïren en aquestes dècades. Aquesta manca d'informació no ens permet mesurar la incidència d'aquests factors a Sitges. Conèixer aquesta incidència seria molt important ja que a les viles properes de Vilanova i

Vilafranca va incidir de forma molt diferent en cada una d'elles, i caldria saber a quina de les dues tendències s'aproparia Sitges.

QUADRE 1. Incidència de la Guerra de Successió a Vilanova i Vilafranca

Anys	Vilafranca del Penedès		Vilanova i la Geltrú	
	Creixement natural	M. Mòbil 7 anys	Creixement natural	M. Mòbil 7 anys
1705	-19	-	39	-
1706	-66	19	6	35
1707	-37	5,2	36	32,7
1708	-23	0	18	28,7
1709	36	- 0,1	6	26,7
1710	-43	-12,4	30	24,4
1711	62	-12,8	40	25
1712	16	- 7,8	26	23,1
1713	28	5,5	-37	17
1714	-17	8,4	41	17,7

A la segona meitat del s. XVIII s'experimenta un altre creixement si bé la mitjana mòbil no reflecteix un increment tan fort com en el període anterior i experimenta una davallada a la primera meitat de la dècada dels anys vuitanta, ràpidament recuperada a la segona meitat de dita dècada. Aquesta crisi que va de 1781-1785 es pateix en molts llocs del Penedès encara que a Sitges va ésser més suau que a Vilanova i a Vilafranca.

Concloent aquest apartat, podem afirmar que aquesta variable demogràfica no pot presentar, en conjunt, una tendència més positiva ja que a les darreries del s. XVIII pràcticament triplica el nombre de baptismes que hi havia després de la Guerra dels Segadors.

B) Evolució dels matrimonis

Dita corba de matrimonis (vegeu gràfic n.º2) coincideix en els seus trets generals amb la tendència esbossada anteriorment. L'estancament és palès fins al 1680 i a partir d'aquesta data creix

de forma considerable, ja que en la primera dècada del s. XVIII s'ha duplicat pràcticament el nombre de matrimonis.

Aquest nivell es manté fins a mitjan segle, exceptuant determinats moments en què gaudeix d'augments conjunturals ràpidament compensats. La nupcialitat és sempre una variable difícil d'interpretar ja que determinades conjuntures favorables, econòmicament parlant, a crear una nova llar poden «disparar» la mitjana mòbil i tot seguit normalitzar-se en acabar aquest conjunt de factors favorables.⁽²⁾ La segona meitat del segle, amb unes oscil·lacions molt típiques, ens ofereix un nou creixement. S'observa especialment les dificultats del període 1781-1785, si bé la situació és superada automàticament.

C) La mortalitat

He preferit analitzar en darrer lloc aquesta variable per tal de poder-ne fer una anàlisi més completa a la llum de ço ja esmentat. La mortalitat sempre ha estat considerada com un factor primordial per a conèixer el nivell de benestar d'una determinada societat. Un descens de la mortalitat a nivell estructural és considerat per la majoria dels autors com un índex irrefutable que s'han produït uns canvis irreversibles en dites societats.⁽³⁾ L'estudi de la mortalitat, l'hem dividit en mortalitat infantil i mortalitat d'adults. Malauradament sols disposem d'unes dades reduïdes, però que com a mínim ens permeten aportar un coneixement de l'evolució de la mortalitat a la segona meitat del s. XVIII.

Mortalitat infantil

L'evolució de la mortalitat infantil (vegeu gràfic n.º 3) és complicada d'analitzar ja que les oscil·lacions són típiques de qualsevol societat d'Antic Règim. La tendència de la mitjana mòbil és clarament a la baixa. Presenta dues puntes de mortalitat: la crisi de 1768 i la de 1773 que destaquen netament. A partir d'aquest any ja no sols no es produeix cap més crisi d'aquesta intensitat, sinó que fins al començament de la Guerra de la Independència va baixant progressivament.

Si comparem aquesta evolució de Sitges amb les viles més properes com Vilanova i Vilafranca, observarem que el comportament demogràfic sitgetà es diferencia pel fet de gaudir d'una major estabilitat de la mitjana mòbil al darrer terç del s. XVIII. Tant pel que fa al cas de Vilanova com al de Vilafranca, ni la crisi de 1768 ni la de 1773 són les de major mortalitat quantitativament parlant. A Vilanova la crisi més forta és la de 1798, encara que a l'any 1768 el creixement de la mortalitat infantil és lleugerament negatiu; i per a Vilafranca les crisis més fortes són la de 1782 i la de 1797 si bé el 1769 té una crisi més forta que la de Sitges. En l'apartat de creixement natural es comprovarà com en el fons Sitges es troba en una situació òptima.

Mortalitat d'adults

La corba de mortalitat d'adults (vegeu gràfic n.º 4) per al període conegut de 1754 a 1810 ens ofereix un estancament sorprenent de la mortalitat amb absència de fortes puntes de mortalitat per al període considerat. L'increment és fort durant la Guerra de la Independència, a causa de les típiques hostilitats bèl·liques. De totes maneres, aquest increment es produeix ja durant la dècada dels anys noranta a causa de l'augment de la població com en les altres poblacions veïnes, però molt gradualment sense sobresalts.

D) El creixement natural

És el factor que sintetitza l'evolució demogràfica d'una localitat (vegeu gràfic n.º 5). Es calcula restant del nombre de bateigs el nombre total de defuncions d'aquell any. L'evolució de la mitjana mòbil del creixement natural a Sitges no experimenta cap enfonsament notable. Les crisis de 1768 i 1773 solament produeixen una desacceleració del ritme de creixement que es recupera quasi immediatament. La dècada dels noranta gaudeix d'un increment considerable, la qual cosa demostra que Sitges, com altres localitats costeres catalanes, entra al s. XIX amb força. He elaborat un quadre per tal de comparar el comportament de les tres viles en determinats períodes de crisi a la segona meitat del s. XVIII.

QUADRE N.º 2. Evolució mitjana mòbil del creixement natural (1768-1773)

Anys	Vilanova M. Mòbil 7 anys	Sitges M. Mòbil 7 anys	Vilafranca M. Mòbil 7 anys
1768	35,1	26,85	28,2
1769	49	41,14	8,4
1770	42,7	36,42	13,1
1771	43,7	44,28	15
1772	47,4	39,85	10,8
1773	56,7	22,42	16,5

Com veiem, la zona costera experimenta una situació molt més positiva que l'interior. Sitges compensava molt bé les seves dificultats.

La crisi de 1781-1785 a Sitges no és tampoc tan forta com veurem ara mateix.

QUADRE N.º 3. Evolució M. Mòbil del creixement natural (1780-1789)

Anys	Vilanova M. Mòbil 7 anys	Sitges M. Mòbil 7 anys	Vilafranca M. Mòbil 7 anys
1780	28	41,07	30,1
1781	24,2	29,21	27,2
1782	17,8	25,92	16
1783	15,4	26,35	6
1784	16,7	37,50	- 1
1785	33,7	39,28	2,4
1786	40,2	35,71	- 8,1
1787	33,2	38,85	- 9,1
1788	58	44,28	0,8
1789	67,5	54,57	13,8

Les xifres són ben eloqüents i ens mostren una dualitat interior-costa molt interessant. Ni a Sitges ni a Vilanova el creixement és negatiu, si bé Sitges té una evolució molt més positiva. Vilafranca pateix més les crisis que succeeixen periòdicament i no les supera tan fàcilment. La incidència d'aquestes crisis es reflecteix en altres aspectes de la vida ciutadana. Així,

doncs, aquesta crisi va arribar a desesperar tant els nostres avantpassats que en el cas de Vilanova van fer «el vot del poble» a la Mare de Déu de les Neus precisament l'any 1784. Desconec si a Vilafranca o altres llocs del Penedès es va produir un acte semblant.

MOVIMENT ESTACIONAL

Dit moviment, l'hem estudiat solament per als matrimonis i bateigs. Les defuncions, a causa de la problemàtica esmentada, no han estat estudiades. Hem adoptat la metodologia suggerida per Louis Henry, la qual ens permet una sèrie de càlculs molt interessants.

QUADRE N.º 4. Distribució dels bateigs

1) 1674-1699

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A)	194	221	186	142	141	114	123	132	116	120	156	164	1.809
B)	6,25	7,82	6	4,73	4,54	3,8	3,96	4,25	3,86	3,87	5,2	5,29	59,57
C)	126	158	121	95	91	77	80	85	78	78	105	106	1.200

2) 1700-1749

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A)	483	477	491	441	462	341	364	340	429	468	459	423	5.178
B)	15,58	16,88	15,83	14,7	14,90	11,36	11,74	10,96	14,3	15,09	15,3	13,64	170,28
C)	110	119	111	104	105	80	83	77	101	106	108	96	1.200

3) 1750-1799

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A)	593	528	514	467	501	415	383	372	422	543	571	662	5.971
B)	19,12	18,69	16,58	15,56	16,16	13,83	12,35	12	14,06	17,51	19,03	21,35	196,24
C)	117	114	101	95	99	85	76	73	86	107	116	131	1.200

L'apartat A) es refereix al número absolut de bateigs per mes; B) al promig de bateigs per dia del mes;⁽⁴⁾ C) a la proporció de bateigs per mes, respecte al total de l'any.

En els tres períodes estudiats (veure gràfic n.º 6), el nombre de bateigs experimenta uns màxims al mes de febrer, excepte

l'últim període (1750-1799) en què el desembre experimenta un major nombre. Els mesos estiuencs (juny, juliol, agost i setembre) sempre ofereixen el mínim de bateigs. Resumint, podríem dir que la primavera i l'hivern experimenten els màxims, mentre que l'estiu produeix una reducció considerable i la tardor comporta un creixement fort, sobretot en el període 1750-1799.

Una vegada coneixem el nombre de bateigs, podem calcular la distribució mensual de les concepcions. Les concepcions experimenten el seu màxim durant la primavera (abril, maig i juny). Els mesos estiuencs i els de la tardor tenen moltes menys concepcions. Per altra banda, els mesos d'hivern també gaudeixen d'un fort increment sobretot a les darreries del s. XVIII. La interpretació que podem donar a aquest fet és la següent: els mesos estiuencs són els que produeixen una major mortalitat infantil a causa de les malalties de l'aparell digestiu. Els pares, davant d'aquesta situació, intentarien esquivar aquests mesos estiuencs tan perillosos per als seus fills i això explica l'increment de bateigs a l'hivern i a la primavera, a l'igual que les concepcions. Els factors religiosos perden influència ja que el mes de març (període quaresmal) ocupa un lloc mitjà en el nombre de concepcions i, en canvi, a la segona meitat del s. XVIII és el primer mes! Això indica una pèrdua irreversible d'influència religiosa en la comunitat. Recordem que en aquest període quaresmal l'església recomanava una certa abstinència en les relacions sexuals.

ELS MATRIMONIS

QUADRE 5. Distribució mensual dels matrimonis

1) 1674-1699

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A)	36	54	16	31	39	44	17	39	46	28	34	35	419
B)	1,16	1,91	0,51	1,03	1,25	1,46	0,54	1,25	1,53	0,90	1,13	1,12	13,79
C)	101	166	45	90	109	127	47	109	133	78	98	97	1.200

2) 1700-1749

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A)	94	119	66	76	78	71	86	121	85	88	85	96	1.065
B)	3,03	4,21	2,12	2,53	2,51	2,36	2,77	3,90	2,83	2,83	2,83	3,09	35,01
C)	104	144	72	87	86	81	95	134	97	97	97	106	1.200

3) 1750-1799

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	Total
A) 145	152	123	141	142	69	126	124	114	91	138	144	1.499	
B) 4,67	5,38	3,96	4,7	4,58	2,3	4,06	4	3,46	2,93	4,6	4,64	49,28	
C) 114	131	96	115	112	56	99	97	84	71	112	113	1.200	

Se'ns planteja primerament una pregunta: segueixen els matrimonis el calendari laboral o el calendari religiós? Aquesta qüestió és difícil de respondre adequadament. De totes maneres, és simptomàtic que el nombre de matrimonis (vegeu el gràfic 7) entre el mes de novembre i el mes de maig representi quasi el 62% del total. Els mesos estiuencs i el començament de la tardor en registren un nombre més reduït. No obstant, aquesta afirmació ha d'ésser matisada ja que el mes d'agost sempre experimenta un creixement més o menys fort i es produeix seguidament una ensulsiada a excepció del darrer terç del s. XVII. La importància de l'elecció del mes d'agost, la interpretaria com una motivació religiosa; recordem que el 24 d'agost se celebra la festivitat de sant Bartomeu, patró de Sitges.

Durant tots els períodes, el mes de febrer és el de més matrimonis. Quina explicació podríem donar a aquesta predilecció pel mes de febrer? Personalment, opino que factors d'ordre religiós condicionaven aquesta decisió ja que l'arribada de la quaresma (mes de març) comportava una disminució del nombre de matrimonis. Aleshores, seria lògic pensar que els nuvis es decidissin a contraure matrimoni abans de l'arribada d'aquest període. Així, doncs, podem concloure tot afirmant que el calendari laboral té un fort pes específic en l'elecció del mes per a casar-se, però no oblidem la influència de determinades festivitats de caire religiós a la comunitat.

LA MOBILITAT DE LA POBLACIÓ

Les poblacions no són comunitats aïllades del seu entorn, experimenten una immigració i una emigració més o menys forta que intentarem mesurar. Estudiarem, a més, les taxes d'endogàmia i d'exogàmia de Sitges, que ens permetran conèixer el grau d'interrelació amb les viles més properes.

IMMIGRACIÓ

L'hem estudiat mitjançant les dades que ens ofereixen les partides de matrimonis de l'arxiu parroquial de Sitges. Hem classificat la població immigrant sota quatre grans categories. A la primera, els que immigren de dins la comarca; seguidament, els que vénen de Catalunya; després els que immigren de la resta d'Espanya i per últim els de l'estranger. No hem comptat tots els matrimonis, sinó que hem escollit una mostra representativa ja que hem triat un matrimoni de cada quatre.⁽⁵⁾

Solament aportem l'estudi detallat de la immigració a Sitges de dins la mateixa comarca del Penedès en sentit ampli. La raó és molt senzilla, ja que la immigració de la comarca representa el 62% del total. La immigració procedent de la resta de Catalunya només arriba al 32,5% i la d'Espanya i l'estranger juntes solament representen el 5,5%.

QUADRE 6. Immigració del Penedès

Lloc	Homes	Dones	Total	Lloc	Homes	Dones	Total
L'Arboç	3	1	4	Olesa de B.	-	3	3
Calafell	2	-	2	Olivella	5	-	5
Canyelles	1	1	2	Sta. Maria Foix	-	1	1
Castellet	2	-	2	Sta. Margarida	2	1	3
Clariana	1	-	1	St. Cugat	2	1	3
Cubelles	3	-	3	St. Jaume dels D.	-	1	1
La Gornal	1	-	1	St. Martí Sarroca	3	2	5
El Vendrell	2	-	2	St. Miquel d'Olèrdola	2	1	3
Garraf	1	-	1	St. Pau d'Ordal	1	-	1
Jafra	-	1	1	St. Pere d'Avinyonet	7	1	8
La Granada	-	3	3	St. Pere de Lavern	1	1	2
La Llacuna	1	2	3	St. Pere Molanta	-	2	2
Lavit	2	2	4	St. Pere de Ribes	41	16	57
Llorenç	-	1	1	St. Quintí de M.	1	-	1
Mirapeix	1	1	2	Vilafranca del P.	11	3	14
Montmell	1	-	1	Vilanova i la G.	10	6	16

L'EMIGRACIÓ

El fenomen migratori és molt més difícil de copsar. L'única font que ens ha permès quantificar-lo mínimament és la dels «enterros com a cos present» que apareixen molt sovint als llibres

de difunts. Tenint en compte les dificultats ja esmentades, en aquest estudi no hem pogut començar fins al 1754.⁽⁶⁾ Els «enterros com a cos present» són simplement una sol·licitud d'honres fúnebres per a un familiar que ha mort fora del poble i quan arriben les notícies de la seva mort i enterrament els familiars celebren aquest acte. Normalment en l'acta s'acostuma a mencionar el lloc on va morir i això ens permet detectar la seva mobilitat. Hem elaborat un quadre agrupant les dades en funció de criteris geogràfics amplis.

QUADRE 7. Distribució geogràfica dels «enterros com a cos present»

Lloc	%	Lloc	%
Amèrica	44,53	Espanya (interior)	1,15
Catalunya	11,15	Europa (interior)	0,76
C. València-Múrcia	6,53	Nord d'Àfrica	1,67
Costes Andalusos	19,23	Portugal	1,53
C. Europees	3,46	Indeterminat	1,67
C. Gallegues	2,69		

El grup d'indeterminats correspon a aquelles persones que han mort «en los vaixells del Rei», «per lo mar», etc., cosa que no ens permet situar-les clarament en cap categoria geogràfica. El quadre és prou clar i no deixa lloc a dubtes. El comerç amb Amèrica és més que majoritari. Les costes andalusos i valencianes acollien molts sitgetans, però caldria distingir els que morien en aquestes regions de pas cap a Amèrica o Galícia dels que anaven directament en aquestes terres. Catalunya en general també es menciona amb certa freqüència, però en la majoria dels casos eren gent ofegada prop de les nostres costes penedesenques.

TAXES D'ENDOGÀMIA I D'EXOGÀMIA

L'estudi de les taxes d'endogàmia i d'exogàmia ens ajuda a comprendre el grau d'autarquia de les societats de l'Antic Règim. L'exogàmia mesura el nombre d'homes i de dones de Sitges que es casen amb forasters, i l'endogàmia significa, lògicament, el grau d'interrelació dels membres originaris d'una mateixa comunitat. Tenim el total de matrimonis celebrats a Sitges segons el criteri ja explicat. Aquest nombre és de 693, el qual ens dona un

total de 1.386 persones. El total d'immigrants és de 175 homes i 85 dones. D'aquest grup, 75 es casen entre si i, per tant, no els comptem ja que no incideixen ni en l'endogàmia ni en l'exogàmia encara que s'hagin casat a Sitges. Així, doncs, estem en condicions d'aplicar la fórmula de la taxa general d'exogàmia a Sitges la qual s'obté dividint el total de cònjuges immigrants a Sitges pel total de persones casades i el resultat multiplicat per cent.

Taxa general d'exogàmia:

$$\frac{184}{1.310 (1386-76)} \times 100 = 14,04\%$$

Lògicament la taxa general d'endogàmia serà: $100 - 14,04 = 85,96\%$. Els resultats se situen dintre de la normalitat i manifesten l'escàs intercanvi humà en aquestes èpoques. Ara calcularem les taxes d'exogàmia femenina i masculina:

Taxa d'exogàmia femenina:

$$\frac{\text{Homes immigrants casen dones de Sitges}}{\text{Total de persones}} = \frac{137}{1.310} \times 100 = 10,45\%$$

Taxa d'exogàmia masculina:

$$\frac{\text{Dones immigrades amb homes de Sitges}}{\text{Total de persones}} = \frac{47}{1.310} \times 100 = 3,6\%$$

Ací els resultats tornen a ésser lògics ja que el sexe amb més mobilitat és el masculí i és normal que es casessin amb dones del poble més sovint que els homes sitgetans amb dones forasteres pel motiu ja esmentat (per dones forasteres s'entén dones que vénen a Sitges).

CONCLUSIONS

La població de Sitges presenta uns trets evolutius altament positius. El seu moviment a llarg termini no experimenta cap contratemps greu i això porta a un gran increment de la població en començar el s. XIX comparat amb els nivells assolits en acabar

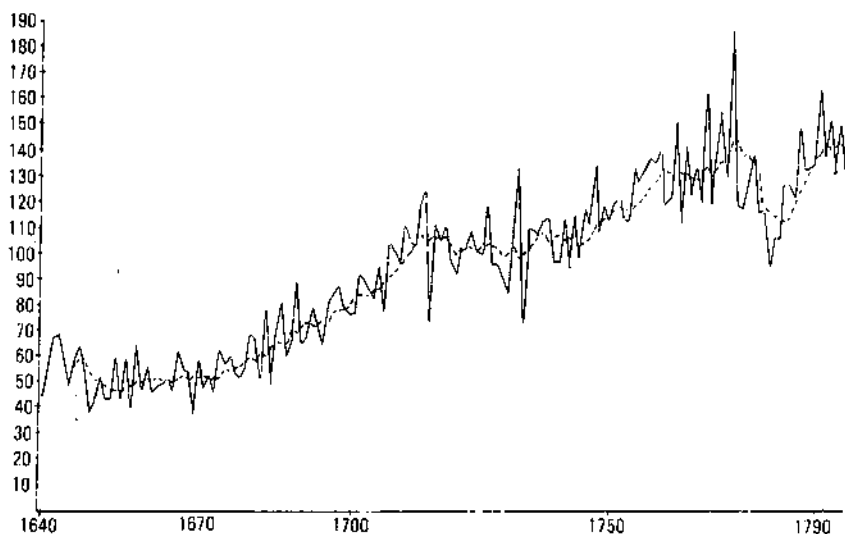
la Guerra dels Segadors. La mortalitat, malgrat el període reduït en què ha pogut ser estudiada, ens ofereix un nivell molt bo, tendent a la baixa tant pel que fa a la mortalitat infantil com a l'adult. El moviment estacional de bateigs i matrimonis no presenta cap tret distintiu d'allò que ja sabem d'altres comunitats: la combinació del calendari laboral i religiós en l'elecció del dia de noces, amb més incidència del primer encara que sense menysprear el segon. Els bateigs continuen mostrant la seva aversió als mesos estiuencs i de començament de tardor, i es prefereix l'hivern i la primavera. Les concepcions també mostren una predilecció per la primavera i una pèrdua d'influència del factor religiós. Per últim, la mobilitat de la població ens mostra una baixa immigració que majoritàriament és comarcal, i una forta atracció, quant a l'emigració, del mercat colonial americà.

NOTES

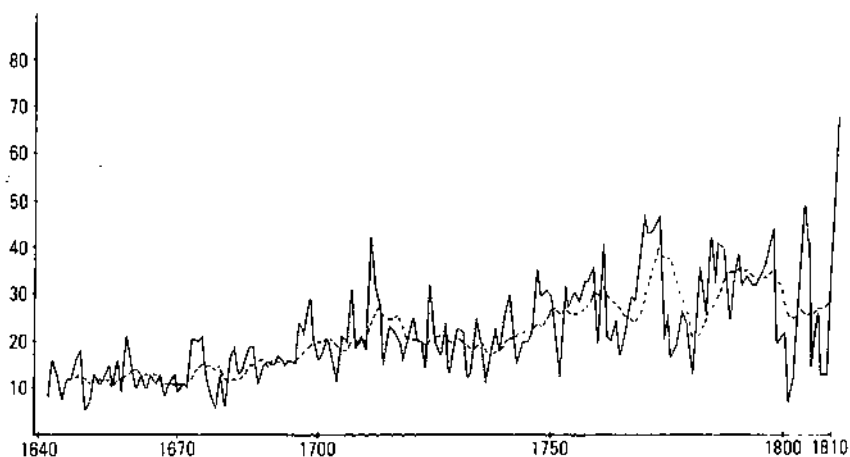
- (1) Sobre aquest aspecte, consulteu MOLAS RIBALTA, PERE, *Comerç i estructura social a Catalunya i València als segles XVII-XVIII*, Ed. Curial, Col. biblioteca de cultura catalana n.º 27, Barcelona, 1977, pp. 47-69.
- (2) D.E.C. EVERSLEY, *Population, economy and society*, en el volum *Population in History*, D.V. Glass and D.E.C. Eversley edits., Londres, 1965, p. 39. Citat per PÉREZ MOREDA, VICENTE, *Las crisis de mortalidad en la España interior (ss. XVI-XIX)*, Ed. Siglo XXI, Madrid, 1980, p. 53. Eversley fa la següent afirmació: «De los tres reguladores a corto plazo de la población, el matrimonio es el primero que se muestra más sensible al cambio económico, el nacimiento el segundo, y la muerte el último».
- (3) FLINN, W., *The European Demographic system*, The Harvester Press Ltd., Brighton, 1981. És útil llegir el capítol titulat «The breaking-out of the system», en el qual considera el descens de la mortalitat a la segona meitat del s. XVIII com el factor que provocà el trencament del règim demogràfic típic d'Antic Règim. PÉREZ MOREDA, V., *Las crisis de mortalidad...*, op. cit., pp. 51-61.
- (4) HENRY, LOUIS, *Manual de demografía histórica*, Ed. Grijalbo, Col. Crítica n.º 26, Barcelona, 1983, pp. 75-77.
- (5) Aquest mètode ha estat aplicat per A. MORENO, *Transformación socio-profesional, trayectoria demográfica y familiar. Un estudio del artesanado reusense a partir de las actas de matrimonio: 1601-1810*, Rev. Pedralbes, Revista d'Història Moderna, I, 1981, p. 77.
- (6) Vegeu NADAL, J., *Demografía y economía en el origen de la Cataluña moderna. Un ejemplo local: Palamós (1705-1839)*, Estudios de Historia Moderna, VI, p. 298. J. Nadal també utilitza aquestes fonts, però amb un altre sentit.

APÈNDIX ESTADÍSTIC

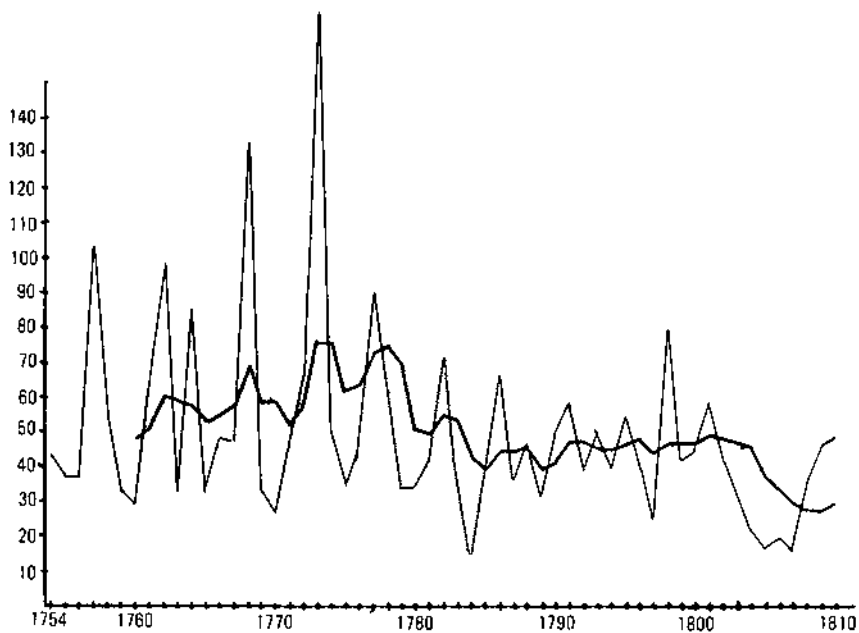
- Gràfic de bateigs.
- Gràfic de matrimonis.
- Gràfic de defuncions infantils.
- Gràfic de defuncions d'adults.
- Gràfic de creixement natural.
- Gràfic mov. estacional dels bateigs.
- Gràfic mov. estacional dels matrimonis.

GRÀFIC 1. Bateigs.

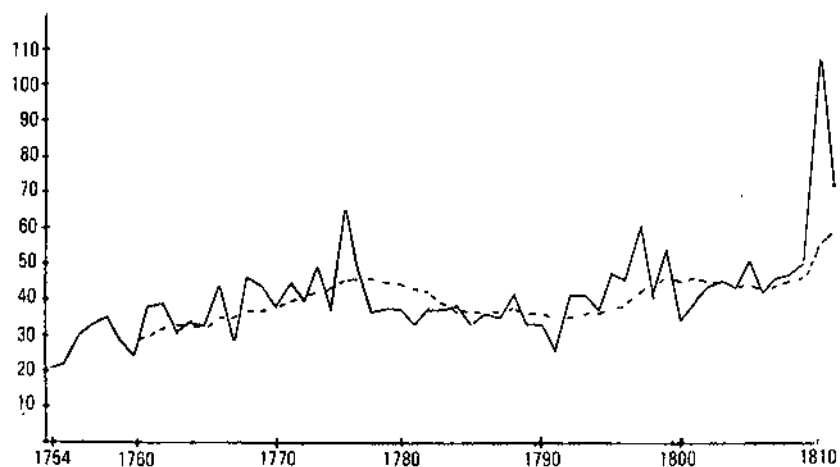
GRÀFIC 2. Matrimonis.

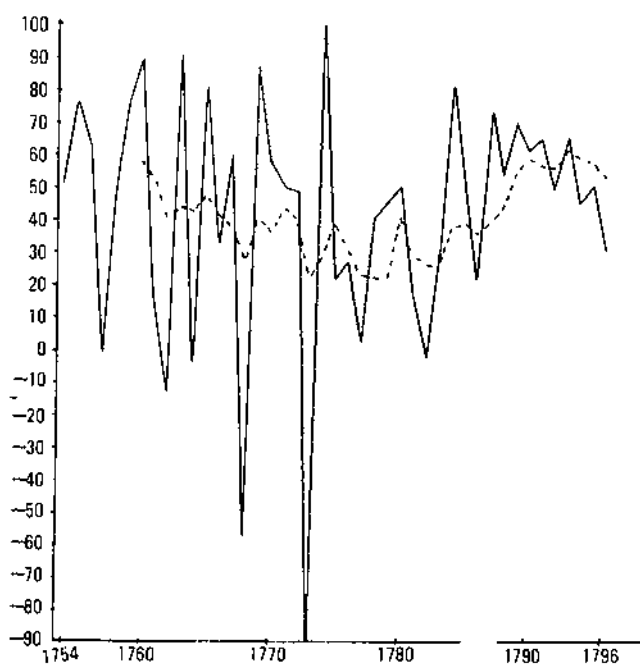
GRÀFIC 3. Defuncions infantils.

GRÀFIC 4. Defuncions adults.

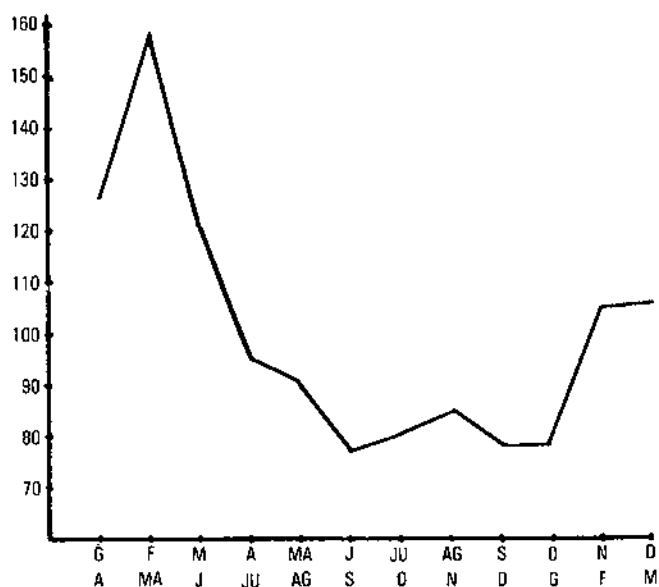

GRÀFIC 5. Creixement natural.

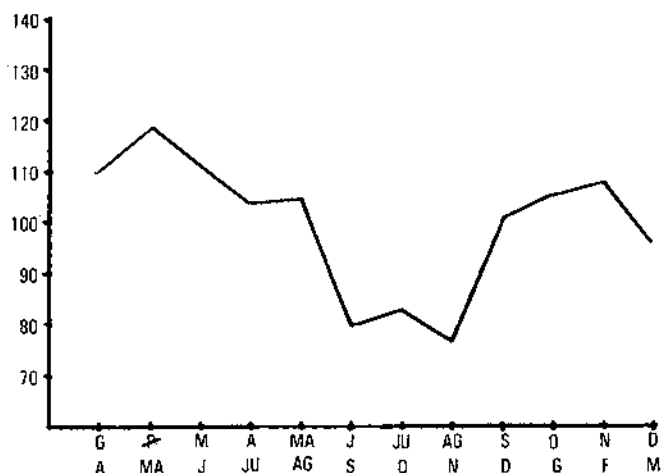

GRÀFIC 6. Distribució mensual bateigs i concepcions.

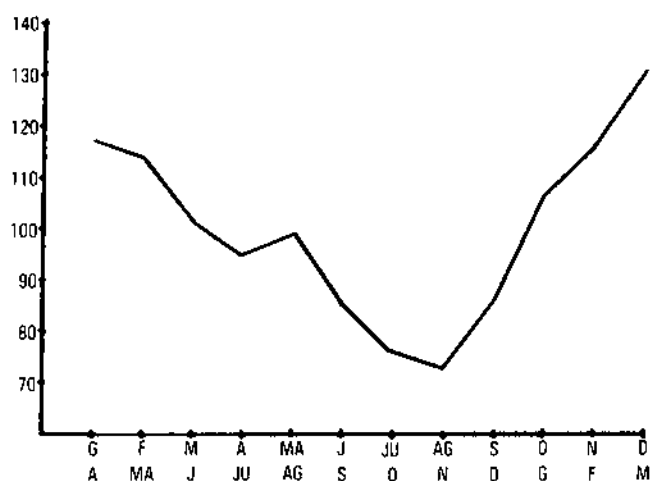
1674-1699

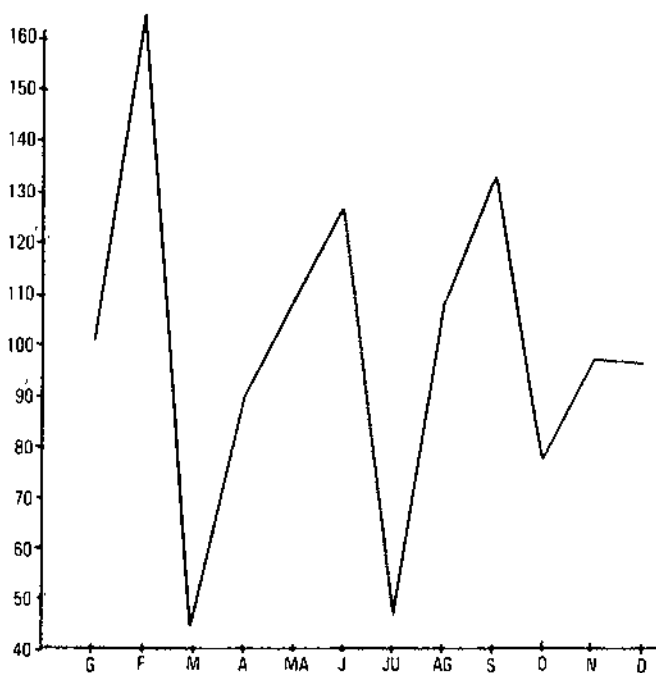
1700-1749

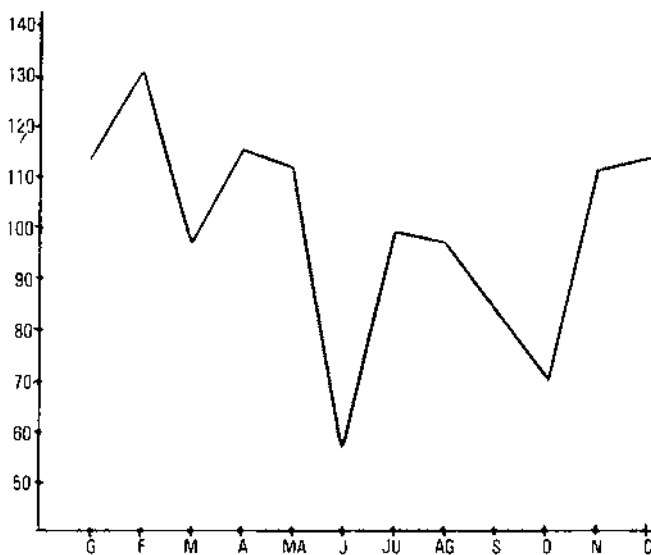
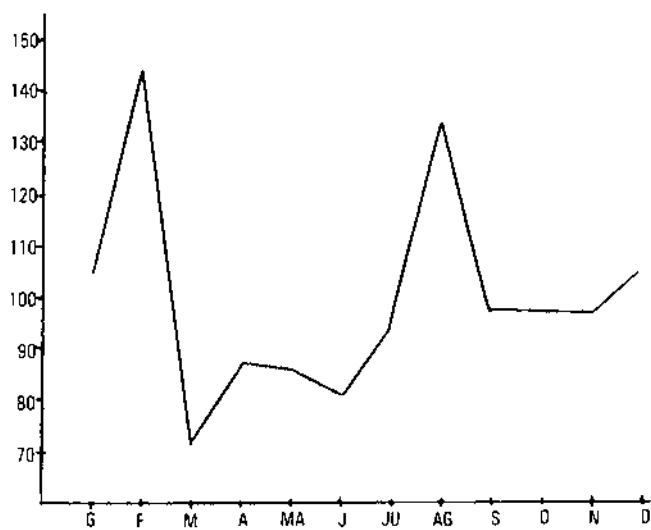

1750-1799

GRÀFIC 7. Distribució mensual dels matrimonis.

FONTS UTILITZADES

Arxiu Parroquial de Sitges:

Òbits:

- Vol. 1754-1763.
- Vol. 1763-1776.
- Vol. 1776-1786.
- Vol. 1786-1797.
- Vol. 1797-1808.
- Vol. 1808-1824.

Desposoris:

- Vol. 1641-1723.
- Vol. 1723-1766.
- Vol. 1767-1797.
- Vol. 1797-1846.

Bateigs:

- Vol. 1659-1674.
 - Vol. 1674-1686.
 - Vol. 1686-1699.
 - Vol. 1699-1714.
 - Vol. 1714-1728.
 - Vol. 1728-1742.
 - Vol. 1742-1753.
 - Vol. 1753-1772.
 - Vol. 1773-1797.
-